

ΜΙΚΡΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΘΕΣΙΘΗΡΩΝ.

Ο ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ.

Πρὸς εὐκολίαν τῶν δύο τρίτων τῶν Ἑλλήνων, ἥτοι τῶν ἀτυχῶν θεσιθῆρων, σημειοῦμεν κατωτέρω τὸν τρόπον, καθ' ὃν οὗτοι, παρουσιαζόμενοι παρὰ τοῖς ἰσχυροῖς τῆς ἡμέρας, θὰ ἴναι βέβαιοι περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῶν.

Ἐνώπιον τοῦ κ. Κουμουνδούρου. Νὰ παρουσιασθῇς, ἀφ' οὗ δὲν πλυθῇς τρεῖς ἡμέρας τοῦλάχιστον. Τότε μόνον ν' ἀναφέρῃς τὸ ὄνομά σου, ἐὰν λήγῃ εἰς πούλος. Νὰ καυχῇς ὡς ἀγωνιστῆς τοῦ Δομοκοῦ, ἐὰν δ' ἴσῃς ἡλικιωμένος, καὶ τῆς Καλαμπάκας. Νὰ προσθέσῃς, ὅτι ἡδικήθης ἄλλοτε δι' ἐκλογικὰ παραπτώματα. Νὰ ἐπιδείξῃς τὴν στενὴν σου φιλίαν μὲ τὸν Καλαμίδαν καὶ Θεοδώρου καὶ τέλος, ἀφ' οὗ κάμῃς ἐν σιγᾷ, ἐὰν νομίζῃς ὅτι πρέπει νὰ λησμονήσῃς ἐπὶ τῆς τραπέζης του καὶ τὴν ἀσημένια σου ταμπακέρα, ὃ Ὁδηγὸς δὲν σοὶ λέγει ναί, ἀλλὰ καὶ δὲν σοὶ συνιστᾷ τὸ ὄχι.

Ἐνώπιον τοῦ κ. Ἀγγερινοῦ. Νὰ λάβῃς ὕψος βρακά. Δόσε του νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι τοῦ ζητεῖς θέσιν, διότι ἔτσι τὸ ἡ θέλησεν ὁ Φάντης. Ἐπειτα, ἀφ' οὗ στρίψῃς τὸ μουστάκι σου, ὕβρισε τὸν πατέρα σου, διότι σὲ ἄφησεν ἀγράμματον καὶ φύγε.

Ἐνώπιον τοῦ κ. Μπούμπουλη. Μὴ δυσκολευθῇς νὰ τοῦ εἰπῇς, ὅτι φυλάττεις ὡς κερμῆλιον τὴν συλλογὴν ὅλων τῶν ἐπιστημονικῶν τῶν λόγων ἐν τῇ Βουλῇ. Ὅτι ναυάγια, καὶ ἰδίως ἐμπορικὰ, σὲ ἀναγκάζουν νὰ ζητήσῃς ὅπως ὑπηρετήσῃς τὴν πατρίδα, ὡς ναυτικός.

Ἐνώπιον τοῦ κ. Δεληγιάννη. Ἐβσελθε μὲ τσακίσματα κυράτσας, καὶ εἰπέ του μὲ πολλὴ γλύκα, ὅτι εἶσαι τρίτος ἐξάδελφος τοῦ Φαρμακοπούλου, ὅτι τὴν καλὴν τύχην τῆς παιδικῆς σου ἡλικίας διεδέχθη, παρὰ τὸν κανόνα, πεῖνα καὶ τέλος ὅτι ἀφιερῶνεις τὸ μέλλον σου εἰς τὰ γενναῖα αἰσθήματα τῆς μεγάλης τῶν Λαγκαδίων οἰκογενείας καὶ ἰδίως τῶν τέκνων τοῦ Κύρ Πανάγου.

Ἐνώπιον τοῦ κ. Βαλινοῦ. Μὴ γελασθῇς τὴν προτεραίαν τῆς ἐμφανισέως σου νὰ λάβῃς καθαρτικὸν ὥστε νὰ κάμῃς χρῶμα. Ὁμολόγησε, ὅτι ὁ στρατὸς πολλὰ περιμένει ἀπὸ ἀνωτέρους ἀξιωματικούς, οἵτινες ὡς ἀρχὴν τοῦ πολιτικοῦ σταδίου τῶν ἐξελέξαντο τὴν θέσιν ὑπουργοῦ ἀδιάφορον τίνος πρωθυπουργοῦντος.

Ἐνώπιον τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου. Νὰ ζητήσῃς ἀπὸ τὰ παιδιὰ του νὰ σὲ παρουσιάσουν πρὸς αὐτόν, ἀφ' οὗ ἐνδυθῇς alla Καπιταίνη, δηλ. δολομαυρα καὶ μὲ γάντια ἀριθ. 14. Νὰ ἀρχίσῃς μὲ τὸν μπαρντὸν, κ. ὑπουργέ, ζητῶ θέσιν, διότι ἐπιθυμῶ νὰ ὑπηρετήσω τὸν μόνον οἰκονομολόγον τῆς Ἑλλάδος, τὸ καύχημα τῶν Μολλᾶν.

Ἐκατεργαράκος.

Κ Λ Α Κ.

Ἐμάθαμεν τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ εἰας τὸ ὁποῖον ἀφῆκεν ὁ λαβὼν κατὰ ἰσορρῆν ἐκείνον τοῦ μικροῦ Θεοφιλά, εἶναι μὲ πλατὺν γύρον, ἀνῆκεν φαίνεται εἰς τὸν πάππον του, ἐξῆλθεν ἐκ τίνος ἐργασταίου τοῦ Τουρίνου καὶ ἀνήκει εἰς ἱταλόν.

Συμβουλευόμεν τὸν ἰδιοκτήτην του νὰ λούζηται ἐνίοτε, ἵνα μὴ καὶ τὸν νέον πῖλον φέρῃ εἰς τοιαύτην κατάστασιν πάχους (λιγδίτσας)· συνιστῶμεν δὲ αὐτῷ τὸ παρὰ τῷ ναῶ τοῦ Διόλου χαμάμι.

Εἰς Παρνασσίδεως.

Ἵνα ζωηρότερον χαρακτηρίσωμεν τὸν ζωηρὸν λόγον τοῦ κ. Τρικούπη τὸν ἐκφωνηθέντα ἐπ' ὀνόματι τῆς ἀντιπολιτεύσεως κατὰ τὴν συνεδρίαν τοῦ σαββάτου, εἰς ὃν οὔτε γὰρ ἀπήντησαν οἱ ὑπουργοί, παρομοιάζομεν τὸν μὲν κ. Τρικούπην πρὸς δῆμιον, τοὺς δ' ὑπουργοὺς πρὸς θύματα.

Ὁ δῆμιος, ἀφ' οὗ ἀνηλεῶς ὡς ῥωμαῖος tortor κατεβασάγισε τὰ θύματά του, τὰ εὐσπλαγχνίσθη ἐπὶ τέλους συλλογισθεὶς ὅτι δὲν εἶχον προσευχθῇ καὶ τοὺς ἐχάρισε τόσην ζωὴν ὅσον χρειάζεται νὰ προσευχηθῶσιν ἐπὶ τὰ ἀμαρτωλοὶ ἄνδρες. Τόσην ἐντύπωσιν ἔκαμεν ὁ λόγος ἐκεῖνος τοῦ κ. Τρικούπη ὥστε ἂν ἡρώτα οὗτος κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκεῖνην τὴν πλειοψηφίαν νὰ τοὺς κόψῃ; ἡ πλειοψηφία θὰ ἀπήντα κόψῃ τοὺς.

Νέα περίοδος, εἰπὼν τινες ἰδόντες τὸν κ. Κουμουνδούρον μὲ νέον παλτό. Τὸ παλαιὸν ψαλί παλτό ὡς γνωστὸν ἐφόρεσεν ὁ κ. Κουμουνδούρος ὡς πρωθυπουργὸς καθ' ὅλην τὴν παρελθούσαν περίοδον τῆς βουλῆς, καθ' ἣν τὸ ψαλί ἐκεῖνο παλτό καὶ ἡ πρωθυπουργία εἶχον συνταυτισθῇ. Τάχα ἡ νέα αὕτη περίοδος θὰ ὁμοιάζῃ κατὰ τοῦτο μὲ τὴν παλαιάν; Ἐὰν κρίνωμεν ἐκ τοῦ χρώματος δὲν ὁμοιάζει, διότι ἐκεῖνο ἦτο ψαλί καὶ τοῦτο εἶνε καφέ· ἐπειδὴ ὅμως τὸ κόψιμον εἶνε τὸ αὐτὸ, ἡμεῖς δὲν πιστεύομεν ὅτι τὸ καφέ παλτό εἶνε καινούργιο, ἀλλ' ὅτι εἶνε τὸ παλαιὸν ψαλί γυρισθὲν ἀπὸ τὴν ἀνάποδον ἕνεκα τῶν περιστάσεων, ἵνα σημαίνῃ εἰς τὸ κόμμα ὅτι πέρασεν ὁ καιρὸς τῶν πετωμάτων καὶ τώρα μόνον ἔχει ἓνα καφέ μόνον ὁ κ. πρωθυπουργὸς νὰ διδῇ εἰς τοὺς φίλους.

Λουκιανός.

ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΕΩΝ.

Οὔτε διὰ τὰ ὑπνωτήρια ἐχρησίμευσεν ὁ οἶονε! χορὸς τῶν Παρνασσιδεῶν.

Αἱ εἰσπράξεις μὲ τὰ ἐξοδα ἦλθαν ἔσχα ἔσχα.

Ἀποτυχόντος τοῦ ὑποκριτικοῦ σκοποῦ ὃν προέθεντο οἱ ἀδελφοὶ Παρνασσίδεῖς πρόκειται τώρα νὰ γίνουιν ἀνασκαφαὶ εἰς τὰς καρδίας τῶν χορευτῶν, ἵνα γνωσθῇ ἂν ἐκαρποφόρησεν ὁ πραγματικὸς τοῦλάχιστον σκοπὸς τῶν.

Εἰς τὰς ἐφημερίδας ἐκοινολόγησεν ὁ Ἑυθυροῦς Γραμματεὺς, ὁ Κουμουνδούρος τοῦ «Παρνασσου», ὅτι ἐκ τοῦ Ξενοδοχείου τῆς Μ. Βρετανίας ἐσερβίροντο τὰ φαγητὰ τῇ ἐσπέρᾳ τοῦ χοροῦ.

Τί ἄδικος εἶναι ἡ ἱστορία!

Ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ ἐρυθροῦ γραμματέως Ξενοδόχος δὲν εἶναι ὁ Σάββας, ἀλλ' εἶναι μάγειρος d' occasion, ὁ κάλλιτος Σταῦρος, ὅστις τόσον καλῶς διηύθυνεν ἄλλοτε τὸ καφε-νεῖον τῆς Δεξαμενῆς.

Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ δυστυχὴς ἐζημιώθη, διότι τοὺς μουσικούς, παρὰ τῶν ὁποίων ἐπερίμενεν ὀλίγην κίνησιν εἰς τὸ αὐτοσχέδιον μαγειρεῖόν του, οἱ προὔχοντες τῶν Παρνασσιδεῶν δὲν τοὺς συνεχώρησαν οὔτε ὀλίγων λεπτῶν διακοπὴν, ὥστε νὰ φάνε οἱ ἄνθρωποι.